

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Бургас, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Събина Н. Христова Диамандиева

Членове: Калина Ст. Пенева

Кремена Ил. Лазарова

като разглежда докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно частно гражданско дело № 20222000500045 по описа за 2022 година

Производството е по чл.463, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс.

С решение № 399/25.10.2021 год. по в.гр.д.№ 1754/2021 год. по описа на Бургаския окръжен съд е оставена без уважение жалба с вх. № 6954/08.10.2021 г. на БОС, на „КАД “ЕООД, ЕИК 117671371, със седалище и адрес на управление - гр. Б., ул. “М., № *, ет.*, представлявано от управителя К. Д., гражданин на О. К. В. и С. И. ,род. **.**.1959 г., адрес – Р. р. Д., Е., съдебен адрес – гр. Б., ул. „М., № *, ет.*-чрез адв. И.Н. против предявеното с протокол от 05.08.2021 г. по изп.д. № 340/2020 г. описа на ДСИ при СИС към РС-Бургас **разпределение на постъпилите суми в размер на 258 852 лв.** след проведена публична продажба на 18.06.2021 г. на недвижими имоти, собственост на длъжника „КАД“ ЕООД.

Срещу решението е постъпила **жалба** от длъжника „КАД “ЕООД, ЕИК 117671371, със седалище и адрес на управление - гр. Б., ул. “М., № *, ет.*, представлявано от управителя К. Д., гражданин на О. К. В. и С. И. ,род. **.**.1959 г., адрес – Р. р. Д., Е., съдебен адрес – гр. Б., ул. „М., № *, ет.*, чрез адв. И.Н.-БАК. В жалбата се твърди, че решението е неправилно като незаконосъобразно, тъй като изводът на съда, че вземането на общината за такса смет се ползва с привилегия по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД е в противоречие със закона. Посочено е, че тази такса покрива административните разходи за извършване на определена услуга и е различна по правната си същност от данъците, а нормата на закона не може да се тълкува разширително чрез

добавяне на невключени в нея вземания. Твърди се, че в случая вземането на общината за такса „смет“ следва да се изключи от разпределението. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за отмяна на обжалваното разпределение и за връщане на делото на ДСИ за изготвяне на ново разпределение.

В дадения срок не е постъпил **отговор** на въззивната жалба от насрещните страни.

Бургаският апелативен съд като взе предвид горното и събраните доказателства, намира следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирано лице, срещу акт на окръжния съд, който подлежи на обжалване пред настоящия съд и е допустима.

Бургаският окръжен съд е постановил обжалваното решение по жалба подадена от длъжника в изпълнителното производство „КАД“ ЕООД – Бургас, против предявеното с протокол от 05.08.2021 г. по изп.д. № 340/2020 г. описа на ДСИ при СИС към РС-Бургас **разпределение на постъпилите суми в размер на 258 852 лв.** след проведена публична продажба на 18.06.2021 г. на недвижими имоти, собственост на длъжника „КАД“ ЕООД. Пред окръжния съд жалбоподателят е навел и възражението, което поддържа пред настоящия съд относно неправилно включване в реда на привилегиите по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД на вземането на общината за такса „смет“ за осребрените при публичната продажба недвижими имоти.

Останалите страни в изпълнителното производство не са взели становище по подадената пред окръжния съд жалба.

ДСИ в мотивите си, след описание на действията извършени по изпълнителното дело е изразил становище, че жалбата е процесуално допустима, но неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, по спорният за разрешаване пред настоящия съд въпрос, Бургаският окръжен съд е приел, че с обжалваното разпределение съдебният изпълнител е посочил общата сума на дълга /включваща главница и лихви /, размерът на сумата от публичната продажба, както е посочил и по отношение на другите трима кредитори, че към присъединения по право по смисъла на чл. 459 от ГПК вискател – Община-С. длъжникът има задължения за местни данъци и 5 такси за осребрения недвижим имот в размер на общо 228,03 лева. Намерил е за неоснователно възражението, че неправилно с обжалваното разпределение вземанията на Община-С. за МДТ и ТБО са определени с привилегия по чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД. Посочил е, че присъединяването на държавата, респ. на общината като вискатели за дължимите от длъжника публични вземания е по право, а дължимите към общината суми за местни данъци и такси се ползват с привилегията по чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД. Окръжният съд, по спорния въпрос по който са формирани две становища, е възприел становището, че независимо от това, че ТБО не е данък по смисъла на чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД, а такса за заплащане на една вече извършена от съответната община услуга по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за

обществено ползване в населените места, което я отличава от понятието "данък" върху недвижимите имоти, е публично вземане по смисъла на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК, и поради това, че приходите от тази такса постъпват също в общинските бюджети на основание чл. 9а, ал.3 от ЗМДТ, съставляват общински вземания. Таксата за битови отпадъци възниква по повод собствеността върху недвижим имот и въпреки, че срещу нея за общината възниква задължението да предостави услуга, вземането за нея с оглед публичния му характер по повод имота, следва да се приеме за привилегировано и разпределено по реда на чл. 136, ал.1, т.2 от ЗЗД.

Настоящия съд изцяло споделя горепосочените изводи на окръжния съд, като намира жалбата с която е сезиран за неоснователна.

До приемане на тълкувателно решение по противоречиво разрешавания от съдилищата въпрос, настоящият съд следва трайно установената си практика, с която се е съобразил и окръжния съд, **че ТБО следва да бъде включена в реда на привилегиите по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД.** Разпоредбата на чл.162, ал.2 от ДОПК поставя под общ знаменател задълженията за данък върху недвижимите имоти по т.1 и за такса битови отпадъци по т.3, като публични вземания. По правната си същност местните данъци са публични вземания – чл. 162, ал.2, т.1 от ДОПК, приходите от които постъпват в общинските бюджети, поради което се квалифицират като общински вземания. Местните такси също са публични вземания по см. на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК и по чл. 9а, ал.3 ЗМДТ, също се квалифицират като общински вземания. Публичните вземания за данъци и такси върху определен имот и МПС, от стойността на този имот или МПС, са един клас вземания и са с еднаква привилегия – в този смисъл "Българско гражданско процесуално право ", изд. "Сиела", София, 2012 г., стр. 840. Предвид горното следва да се приеме, че както ДНИ, и ТБО за осребрено при публична продан имуществото е привилегировано вземане по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД, независимо от това, кой е натоварен с нейното събиране-в случая въз основа на чл.9а и сл. от ЗМДТ това е съответната община, поради което правилно сумите са разпределени в нейна полза.

Предвид горното обжалваното решение **е валидно, допустимо и правилно**, поради което жалбата срещу него като неоснователна, следва да бъде **оставена без уважение**.

Мотивиран от горното, Бургаският апелативен съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „КАД“ ЕООД, ЕИК 117671371, със седалище и адрес на управление - гр. Б., ул. „М., № *, ет.*, представлявано от управителя К. Д., гражданин на О. К. В. и С. И. ,род. **..1959 г., адрес – Р. р. Д., Е., съдебен адрес – гр. Б., ул. „М.“ № *, ет.*, подадена чрез адв. И.Н., срещу решение № 399/25.10.2021 год. по в.гр.д.№ 1754/2021 год. по описа на Бургаския окръжен съд.**

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____